

Komandi partur
Komandi vikuskifti kemur 2.
partur av frásøgnini um fyrsta
túr til skips í 1958.

ARDAGAR

Ása Michelsen:

Landavegurin varuttanfyri Havnina

Ása er dóttur ein kendan havnarmann, Kristian í Hvannasundi! Hann flutti til Havnar í 1901 saman við konu síni Sigrid, sum var úr Frammistovu í Hvannasundi.

Havnar Jógvan og synirnir Sámal og Kristian vóru kendir reiðarar og skiparar. Jógvan átti Jubilæ, Ternuna og King Arthur. Kristian keypti Grundick í 1926 og fórði hana.

Systkini hjá Ásu vóru Jógvan, Kristiane, Louisa, Guttorm, Debes og Edgar. Ása var yngst og er einsamøll eftir.

Ása minnst væl til ta tíðina, tá ið tað var so óvist at vera fiskimaður. Komu skipini ikki aftur til tíðina, tey vóru væntað, var stóðugt órógv á teimum avvarðandi. Vanliga komu tey kortini, men hjá teimum, har skipini ikki komu, var fyrst óvissan og síðan vissan ræðulig. Eina ferð vóru teir sera seinir aftur. Tá var orsökkin ov gott veður, sum gjórði at eingin vindur var til at sigla við seglum.

Í skúla við Landavegin

Ása fór í privatskúla hjá frú Mohr við Landavegin. Hetta var eisini meira høgligt enn at fara oman í sjálva Havnina í kommunuskúlan. Landavegurin var tá roknaður fyri at vera heilt fitt uttanfyri býin! Tað var gott at ganga í skúla við Landavegin. Frú Mohr var tá einsamøll um meira enn 50 næmingar. Tað riggaði eisini.

11 ára gomul fór Ása í realskúla.

Ása

Hetta var ein sera stór broyting at koma millum rættulig havnarfólk. Ein varð nærur roknaður sum eitt bygdafræll at koma frá Landavegnum!

Aftaná realskúlan fór Ása at arbeiða hjá dananum Lauridsen í handlinum Tubbakk, har Hafnia er nú.

Tá fór Ása at læra seg at stenografera hjá Onnu Katrinu Jacobsen, systir rithøvundan Jørgen Frants Jacobsen. Síðan fór hon at læra seg at skriva uppá maskinu hjá konu Vilhelm Nielsen.

Ása fór tá at arbeiða á skrivstovuni hjá sakføraranum Helge Simons, sum kom til Havnar í 1924. Simons fór tó skjótt aftur til Danmarkar, eftir at Ása var byrjað. Tá helt Børge Husted Andersen fram við virkseminum, og hann var verandi í Føroyum til 1949.

Ásu dæmdu væl Husted Andersen, sum var góður at arbeiða hjá. Men hetta vóru ringar tíðir, og tað vóru nógv brøv, hon skrivaði við hótan um, at varð ikki goldið innan ávís freist, kundi tað enda við tvingsilssølu.

Til Danmarkar at arbeiða

Tá í tíðini var tað sera populert hjá ungum gentum at fara til Danmarkar at uppliva heimin uttanfyri landoddarnar. Hetta gjórði Ása eisini. Hon var tá byrjað at koma saman við Helge Michelsen. Honum dæmdu tað einki, men her var eingin bøn.

Helge

Ása fekk eitt gott ummæli frá Husted Andersen, og hon søkti sær arbeiði hjá einum sakførara í Keypmannahavn.

Helge var komin niður við, men hann fór heim aftur. Hann hevði síðan 1935 arbeitt í Smæruni.

Sambandið við Helge var við brævskriving. Tjaldrið sigldi aðru hvørja viku, og við hvørjum farti var bræv ella brøv.

Fekk vinkonu í Týsklandi

Í 1933 kom Ása at skriva saman við eini týskari gentu, Erika, sum eisini nærkast teimum 100 árunum.

Hetta er eitt samband, sum hevur vart til dagin í dag. 1933 var árið, tá ið Hitler tók valdið í Týsklandi. Ása vitjaði eisini Eriku nakað seinni. Nú var Erika ikki longur so forlípt í Hitler, sum hon hevði verið.

Undir krígunum var einki samband teirra millum. Men beint eftir krígsløk tóku tær sambandið upp aftur. Tær hava eisini hitst fleiri ferðir. Fyrstu ferð í Danmark, har Ása vitjaði dótrina. Tær hava eisini vitjað hvørja aðra bæði í Týsklandi og Føroyum.

Nú verður kortini mest tosað í telefon teirra millum!

Var hjá amtmanninum, tá Danmark varð hersett

Í oktober 1938 fór Ása aftur til Føroyar. Tað var ringt at fáa arbeiði. Tá søkir og fær hon pláss á skrivstovuni hjá amtmanninum Hilbert.

Ása minnst, at hon møtti amtmanninum tann 9. apríl, tann dagin Danmark var tikið av týskarum. Amtmaðurin var púra fjálturstungin sum rímligt er. Einki samband var við donsku myndugleikarnar, og eingin visti um ikki týskarar vóru á veg at taka Føroyar eisini.

Ása minnst eisini dramatiskar hendingar, sum tá ið Caroline Thorden og Lincoln City vóru bumbað av týskarum og fleiri doyðu. Hetta var sera óhugnaligt.

Hilbert var góður at arbeiða hjá. Hann hevði konu og tvey børn, og tey búðu í amtmansborgini. Dóttirin gekk í skúla saman við Vagn Erik, beiggja Helga.

Giftast ella missa húsini

Ása og Helge bygdu sær hús úti á Landavegnum. Bretska hersetingarvaldið hevði hug á øllum tónum húsum, so tey giftust 3. august 1941 í Havnar Kirkju.

Tað var skjótt, at fyrsta barnið var á veg, og tá gavst Ása við at arbeiða fast úti.

Børnini eru Kirstin, sum býr í Danmark, Hans Jákup, Vagnur, Torbjørn og Leivur, sum allir búgva í Havn.

Helge var ein virkin maður á ymiskum økjum. Hann var losjumaður, og hann var ítróttarmaður. Helge var óførur at fara á flot og at skjóta haru og fugl. Hann hevði ábyrgdina av slaktaraforrætningina í Smæruni. Hann doyði longu í 1986, 72 ára gamal.

Svimjing og binding

Ása hevur verið virkin á ymiskum.

Í mong ár var hon ein av morgunfrúunum í svimjihylinum.

Ása lærði longu sum smágenta at svimja í Sandagerði. Tá ið hon var 16 ára gomul, svam hon um Hvannasund. Hetta var tá roknað sum eitt avrik.

Eitt ítriv, sum Ása hevur gjørt nógv burtur úr, er binding og veving. Við fimm børnum kundi hetta eisini geva nógv arbeiði.

Ása er ein merkiskvinna. Hon hevur eitt ljóst og positivt sinnalag. Tí hevur tað verið so stuttligt at kenna hana í mong ár.

TÆR BYGDU LAND

Hesar báðar eru millum tær mongu kvinnurnar, sum saman við sínum "bygdu land", sum tað er lýst í bókini av sama navni. Tí skal verða ynskt teimum báðum hjartaliga tillukku á teirra stóra degi.

Ása í Berlin saman við týsku vinkonuni, sum hon hevur kent í 85 ár